

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

21 november 2007

WETSVOORSTEL

**teneinde de personen die
bij gezinshereniging door hun partner
fysiek worden mishandeld,
te beschermen tegen uitzetting**

(ingediend door mevrouw Linda Musin c.s.)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	8
4. Bijlage	10

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

21 novembre 2007

PROPOSITION DE LOI

**visant à protéger de l'expulsion la personne
victime d'actes de violence physique
de son partenaire dans le cadre
du regroupement familial**

(déposée par Mme Linda Musin et consorts)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	8
4. Annexe	10

<i>cdH</i>	:	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V-N-VA</i>	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams/Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>Ecolo-Groen!</i>	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
<i>FN</i>	:	<i>Front National</i>
<i>LDD</i>	:	<i>Lijst Dedecker</i>
<i>MR</i>	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>Open Vld</i>	:	<i>Open Vlaamse liberalen en democraten</i>
<i>PS</i>	:	<i>Parti Socialiste</i>
<i>sp.a - spirit</i>	:	<i>Socialistische partij anders - sociaal, progressief, internationaal, regionalistisch, integraal-democratisch, toekomstgericht.</i>
<i>VB</i>	:	<i>Vlaams Belang</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 52 0000/000</i> :	<i>Parlementair document van de 52^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i> :	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i> :	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i> :	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i> :	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i> <i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i> :	<i>Plenum</i>
<i>COM</i> :	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i> :	<i>moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 52 0000/000</i> :	<i>Document parlementaire de la 52ème législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA</i> :	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV</i> :	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV</i> :	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV</i> :	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i> <i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN</i> :	<i>Séance plénière</i>
<i>COM</i> :	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT</i> :	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : publications@laChambre.be

SAMENVATTING

Om de personen die in het raam van de gezinshereniging in België verblijven en door hun partner fysiek worden mishandeld te beschermen tegen uitzetting, wordt voorgesteld de minister terzake iedere uitzettingsbevoegdheid te ontnemen.

RÉSUMÉ

Pour assurer une telle protection, il est proposé d'enlever au ministre tout pouvoir d'expulsion desdites victimes.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De gezinshereniging biedt de in verschillende landen verblijvende leden van een gezin de mogelijkheid zich te herenigen.

Over de beweegredenen voor immigratie bestaat weliswaar geen echt betrouwbare informatie, maar doorgaans wordt ervan uitgegaan dat de jongste 30 jaar gezinshereniging de belangrijkste aanzet tot immigratie was. Zo had ruim de helft van de 30.524 visa van lange duur (verblijfsvergunning voor meer dan 3 maanden) die België in 2005 heeft uitgereikt, betrekking op gezinsherenigingen.

De wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onder meer gewijzigd bij de wet van 15 december 2006, bepaalt de nadere regels van de procedure en de voorwaarden waaraan de kandidaten voor een gezinshereniging moeten voldoen.

De gezinshereniging betreft het buitenlands gezin van mensen die afkomstig zijn van een land van buiten de Europese Economische Ruimte (EER) (en die wettelijk in ons land verblijven op grond van artikel 10 van de voormelde wet van 1980), dan wel het buitenlands gezin van Belgische onderdanen of mensen die afkomstig zijn van een land van de Europese Economische Ruimte (EER) (en die wettelijk in ons land verblijven op grond van artikel 40 van de voormelde wet van 1980). Ingevolge het onderscheid tussen die twee categorieën van onderdanen die in aanmerking komen voor gezinshereniging heeft dit wetsvoorstel alleen betrekking op wie in aanmerking komt voor gezinshereniging op grond van artikel 10 van de wet van 1980.

Als de aanvraag ingediend is, moet de beslissing over de machtiging tot verblijf binnen een termijn van 15 maanden worden genomen (9 maanden en vervolgens tweemaal 3 maanden).

De duur van de verblijfsvergunning hangt af van de status van de vreemdeling die vervoegd wordt:

- als hij over een verblijfsvergunning van onbeperkte duur beschikt, zal de verblijfsvergunning voorlopig zijn en gelden voor een periode van 3 jaar;
- als hij over een verblijfsvergunning van beperkte duur beschikt, zullen de nieuwkomers een verblijfsvergunning van dezelfde duur krijgen.

Het recht van de begunstigden van gezinshereniging op een definitief en vooral autonoom verblijfsrecht wordt pas erkend na afloop van voormelde voorlopige titel.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le regroupement familial est la possibilité donnée à des membres d'une famille séparés entre plusieurs pays de se retrouver.

S'il n'existe pas réellement d'information fiable disponible quant aux motifs de l'immigration, il est de tradition de considérer le regroupement familial comme la principale source d'immigration depuis 30 ans. Ainsi, on peut observer que sur les 30.524 visas de longue durée (autorisation de séjour de plus de 3 mois) délivrés en 2005 par la Belgique, plus de la moitié concernaient des regroupements familiaux.

La loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifiée entre autres par la loi du 15 septembre 2006, fixe les modalités de la procédure et les conditions auxquelles doivent répondre les candidats au regroupement familial.

Le regroupement familial vise, d'une part, la famille étrangère de ressortissants originaires d'un pays extérieur à l'Espace Économique Européen (EEE) (en séjour légal sur base de l'article 10 de la loi de 1980 susmentionnée) et, d'autre part, la famille étrangère de citoyens belges ou de ressortissants originaires de l'EEE (en séjour légal sur base de l'article 40 de la même loi de 1980). En raison de la distinction établie entre ces deux catégories de ressortissants candidats au regroupement familial, le présent texte ne vise que les bénéficiaires du regroupement familial sur la base de l'article 10.

Une fois la demande introduite, la décision visant l'autorisation de séjour doit être prise dans les 15 mois (9 mois puis deux fois 3 mois).

La durée du titre de séjour varie en fonction du statut auquel est rattaché l'étranger rejoint:

- si ce dernier dispose d'un séjour illimité, la durée du titre de séjour sera provisoire et de 3 ans;
- si ce dernier dispose d'un droit de séjour limité, l'autorisation de séjour reçu par les arrivants sera de la même durée.

Un droit de séjour définitif, et surtout autonome, ne sera reconnu aux bénéficiaires du regroupement familial qu'à l'expiration du titre provisoire susvisé.

Volgens de wetgever is die beperkte en voorlopige duur van de verblijfstitel gerechtvaardigd, om aldus schijnhuwelijken tegen te gaan.

Tijdens de geldigheidstermijn van de voorlopige verblijfstitel voeren politieambtenaren, met het oog op de verlenging, hernieuwing of omzetting van die titel in een definitieve vestigingsvergunning op het einde van de geldigheidstermijn, namelijk controles uit waarbij ze moeten nagaan of de op Belgisch grondgebied opgevangen vreemdeling wel degelijk voldoet aan de voorwaarden die gezinshereniging rechtvaardigen. Eén van die voorwaarden – met name dat daadwerkelijk sprake is van een huwelijks- en gezinsleven – wordt het vaakst nagegaan.

De wetgever rechtvaardigt die voorwaarde gezien de hoedanigheid zelf van gezinshereniging; zij beoogt «immers de wedersamenstelling of de schepping van een huwelijksceel of een familiecel op het Belgisch grondgebied en is dus gebaseerd op de wil tot samenwonen van de betrokken personen.» .

Zo heeft de wetgever voorzien in het volgende: «Indien er geen sprake meer is van een werkelijk huwelijks- of gezinsleven, met name bij een feitelijke scheiding, moet de toestand van de gezinsleden kunnen worden herzien.» . Het staat dus buiten kijf dat als «de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt (...) niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven [onderhouden]» het verblijfsrecht kan worden geweigerd, dan wel dat diens recht kan worden ingetrokken of niet verlengd .

Het bewijs dat de betrokkenen daadwerkelijk een huwelijksleven onderhouden, wordt meestal geleverd door hun samenwoning. Hoewel die samenwoningsvoorwaarde zoals hierboven is aangegeven mogelijkerwijs te rechtvaardigen valt met het oogmerk misbruiken tegen te gaan, heeft die niettemin kwalijke gevolgen.

Het eerste, aan dat soort regeling inherent gevolg, is de administratieve afhankelijkheid van de echtgenoot met een tijdelijke verblijfsvergunning jegens de echtgenoot die vervoegd wordt. Die toestand kan gemakkelijk aanleiding geven tot allerlei misbruiken, alsook pressie- en chantagevormen.

Die afhankelijkheid kan inderdaad problematisch blijken wanneer de vreemdeling die vervoegd wordt bijvoorbeeld huiselijk geweld pleegt op zijn partner. Als op die partner dergelijk geweld wordt gepleegd, kan die persoon immers aan een gruwelijke vorm van chantage onderworpen zijn: de slagen ondergaan om dat daadwerkelijke huwelijksleven te bestendigen en aldus wettelijk te blijven voldoen aan de voorwaarden waarvan zijn/haar

Selon le législateur, cette durée limitée et provisoire du titre de séjour se justifie par la volonté de lutter contre les mariages de complaisance.

Effectivement, durant la période de validité du titre de séjour provisoire, en vue de sa prorogation, de son renouvellement ou de sa mutation en fin de période de validité en un titre d'établissement définitif, des contrôles sont effectués par des agents de police devant vérifier si l'étranger accueilli sur le sol belge remplit bien les conditions justifiant le regroupement familial. Une de ces conditions, la plus fréquemment vérifiée, est celle de l'effectivité de la vie conjugale et familiale.

Le législateur justifie cette condition par la nature même du regroupement familial qui vise « à permettre la reconstitution ou la création d'une cellule conjugale ou familiale sur le territoire belge, et est donc fondé sur la volonté des personnes concernées de vivre ensemble » .

Le législateur a ainsi prévu qu' « en cas de rupture de l'effectivité de cette vie conjugale ou familiale, démontrée notamment par une séparation de fait, la situation des membres de la famille doit pouvoir être revue ». Il est donc clairement établi que, si les personnes visées n'entretiennent pas, ou plus, de vie conjugale, le droit de séjour du conjoint qui a rejoint peut être refusé, retiré ou ne pas être prolongé .

La preuve de l'entretien effectif de la vie conjugale passe le plus souvent par la cohabitation des personnes concernées. Si cette condition de cohabitation peut se justifier, comme il l'a précédemment été dit, par la volonté de contrer les abus, elle a malheureusement des effets pervers.

Le premier de ces effets, inhérent à ce type de système, est la dépendance administrative du conjoint en situation temporaire vis-à-vis du conjoint rejoint. Cette situation est facilement propice à toutes sortes d'abus, de pressions et de chantages.

Cette dépendance peut effectivement s'avérer problématique lorsque l'étranger rejoint se livre, par exemple, à des faits de violence conjugale à l'égard de son conjoint. Ce dernier, ainsi violenté, peut en effet être soumis à cet horrible chantage : soit il se résigne à accepter les coups pour pérenniser cette vie conjugale effective et ainsi continuer à remplir légalement les conditions dont dépend son titre de séjour, soit il les refuse, décide alors

verblijfstitel afhangt, dan wel weigeren die slagen te ondergaan, waardoor een einde komt aan het huwelijksleven met de gewelddadige partner, waarbij het slachtoffer ook onder ogen moet zien dat hij/zij niet langer voldoet aan de voor gezinshereniging geldende voorwaarden; hij of zij kan dus het verblijfsrecht verliezen.

Hoe kan onze samenleving accepteren dat mensen, meestal vrouwen, moeten aanvaarden die geweldplegingen lijdzaam te ondergaan, uit angst hun verblijfsrecht te verliezen?

In dit verband wordt verwezen naar de memorie van toelichting van het in 2002 ingediende wetsontwerp dat heeft geleid tot de wet van 28 januari 2003 tot toewijzing van de gezinswoning aan de echtgenoot of aan de wetelijk samenwonende die het slachtoffer is van fysieke geweld daden vanwege zijn partner en tot aanvulling van artikel 410 van het Strafwetboek. In die memorie wordt erop gewezen hoe belangrijk het is dat «België zich [heeft] verbonden in een proces van de duidelijke veroordeling van echtelijk geweld en (...) programma's [heeft] ontwikkeld die precieze antwoorden geven op het vlak van de preventie, van de straf en van de bijstand aan de slachtoffers.» (DOC 50 1693/001, blz. 5).

De indieners menen dat die bijstandsplicht ten aanzien van de slachtoffers van echtelijk geweld uiteraard ook moet gelden voor personen met een tijdelijke verblijfsvergunning. Daartoe moeten die vrouwen ontegensprekelijk de kans krijgen zich te beschermen, en dat kan uiteraard alleen maar door niet langer samen te wonen met de gewelddadige echtgenoot.

Thans bepaalt artikel 11, § 2, laatste lid, van de voornoemde wet van 15 december 1980 dat «de minister of zijn gemachtigde (...) in het bijzonder rekening [houdt] met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die het huishouden verlaten hebben en bescherming nodig hebben. In deze gevallen zal hij de betrokken persoon op de hoogte brengen van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°». Wanneer thans een slachtoffer van huiselijk geweld een einde maakt aan de daadwerkelijke echtelijke samenwoning met de echtgenoot met wie het is herenigd, kan met andere woorden alleen de minister beslissen het verblijf van de betrokken persoon niet te beëindigen. Als men het slachtoffer niet waarborgt dat zijn beslissing om de samenwoning te beëindigen geenszins afbreuk zal doen aan zijn verblijfsvergunning, kan men die persoon geen daadwerkelijke bescherming en bijstand garanderen.

De indieners van dit wetsvoorstel zijn dan ook van mening dat de minister die beoordelingsbevoegdheid moet worden ontnomen. Het is immers van primordiaal belang

de rompre la vie conjugale avec son partenaire violent et dans ce cas doit assumer le fait qu'il ne remplit plus les conditions exigées au regroupement familial et peut donc perdre son droit de séjour.

Comment notre société peut-elle accepter que des personnes, en majorité des femmes, soient dans la douloureuse obligation d'accepter de subir ces violences, de peur de perdre leur droit de séjour?

Pour reprendre l'exposé des motifs qui servit en 2002 à motiver le projet n°50-1693, aujourd'hui devenu la loi du 28 janvier 2003 visant à l'attribution du logement familial au conjoint ou au cohabitant légal victime d'actes de violence physique de son partenaire, il est important de rappeler que depuis longtemps «la Belgique s'est engagée dans un processus de condamnation claire de la violence conjugale et a développé des programmes apportant des réponses précises, sur le plan de la prévention, de la sanction et de l'assistance aux victimes».

Pour les auteurs, cette obligation d'assistance aux victimes de violence conjugale doit évidemment également comprendre ces personnes en possession de titres de séjour temporaire. Pour rencontrer cet objectif, il est indispensable de permettre à ces femmes de se protéger, et cela ne peut évidemment se passer que par la rupture de la cohabitation avec le conjoint violent.

Actuellement, l'article 11, § 2, dernier alinéa, de la loi du 15 décembre 1980 précitée dispose que «le ministre ou son délégué prend particulièrement en considération la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ont quitté leur foyer et nécessitent une protection. Dans ces cas, il informera la personne concernée de sa décision de ne pas mettre fin, sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, à son séjour». Clairement, actuellement, si une victime de violences au sein de son foyer rompt la vie conjugale effective avec son partenaire rejoint, il appartient au seul ministre la faculté de ne pas mettre fin au titre de séjour de la personne concernée. Ne pas garantir à la victime que sa décision en matière conjugale ne portera certainement pas préjudice à son autorisation de titre de séjour revient à ne pas lui assurer une réelle protection et assistance.

Les auteurs de la présente proposition de loi souhaitent logiquement que soit retiré au ministre ce pouvoir d'appréciation. Il semble effectivement primordial de

dat die slachtoffers daadwerkelijk én dus systematisch worden beschermd tegen geweld, alsook tegen hun mogelijke uitwijzing. Daarom stellen de indieners voor bij wet te bepalen dat het verblijfsrecht van de slachtoffers van geweld niet kan worden afgebroken.

De gewelddaden waarnaar dit wetsvoorstel verwijst, zijn omschreven in de artikelen 375, 393, 394, 397, 398 tot 400, 402, 403 en 405 van het Strafwetboek. De indieners van dit wetsvoorstel achten het relevant te verwijzen naar dezelfde feiten als die op grond waarvan de vrederechter momenteel over de afzonderlijke verblijfplaats kan beslissen, alsook het genot van de gezinswoning kan toekennen aan het slachtoffer van die gewelddaden, overeenkomstig artikel 1447, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, zoals aangevuld door de voormelde wet van 28 januari 2003.

réellement, donc de systématiquement, protéger ces victimes, d'une part, des violences subies et, d'autre part, de la possibilité d'être expulsées. Il est donc proposé de créer une impossibilité légale de mettre fin à un titre de séjour lorsque la personne visée a subi des violences.

Les violences visées dans la présente proposition sont celles définies aux articles suivants du Code pénal: articles 375, 393, 394, 397, 398 à 400, 402, 403 et 405. Il semble pertinent aux auteurs du présent texte de se référer aux mêmes faits que ceux qui permettent actuellement au juge de paix de fixer les résidences séparées et d'attribuer la jouissance de la résidence conjugale à la victime de ceux-ci, et ce, conformément à l'article 1447, alinéa 2, du Code civil, tel que complété par la loi du 28 janvier 2003 susmentionnée.

Linda MUSIN (PS)
Karine LALIEUX (PS)
Camille DIEU (PS)
Colette BURGEON (PS)
Yvan MAYEUR (PS)
André FRÉDÉRIC (PS)

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. paragraaf 1, eerste lid, 2°, wordt aangevuld als volgt:

«de minister kan evenwel geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die het slachtoffer is geweest van een feit als bedoeld in artikel 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek of van een poging tot een in de artikelen 375, 393, 394 of 397 van hetzelfde Strafwetboek bedoelde feiten, of als er ernstige aanwijzingen zijn dat dergelijk gedrag is gepleegd»;

2. paragraaf 2, eerste lid, 2°, wordt aangevuld als volgt:

«de minister kan evenwel geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die het slachtoffer is geweest van een feit als bedoeld in artikel 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek of van een poging tot een in de artikelen 375, 393, 394 of 397 van hetzelfde Strafwetboek bedoelde feiten, of als er ernstige aanwijzingen zijn dat dergelijk gedrag is gepleegd»;

3. paragraaf 2, laatste lid, wordt opgeheven.

Art. 3

Deze wet treedt in werking de eerste dag van de maand na die waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

25 oktober 2007

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 11 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, remplacé par la loi du 15 septembre 2006, les modifications suivantes sont apportées:

1. le § 1er, alinéa 1er, 2°, est complété par les mots suivants:

«toutefois, le ministre ne peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été victime d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal ou d'une tentative d'un fait visé aux articles 375, 393, 394 ou 397 du même Code, ou s'il existe des indices sérieux que de tels comportements ont été commis»;

2. le § 2, alinéa 1er, 2° est complété par les mots suivants:

«toutefois, le ministre ne peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été victime d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal ou d'une tentative d'un fait visé aux articles 375, 393, 394 ou 397 du même Code, ou s'il existe des indices sérieux que de tels comportements ont été commis»;

3. le § 2, dernier alinéa est abrogé.

Art. 3

La présente loi entre en vigueur le premier jour du mois suivant sa publication au *Moniteur belge*.

Le 25 octobre 2007

Linda MUSIN (PS)
Karine LALIEUX (PS)
Camille DIEU (PS)
Colette BURGEON (PS)
Yvan MAYEUR (PS)
André FRÉDÉRIC (PS)

BIJLAGE

ANNEXE

BASISTEKST

Wet betreffende van 15 december 1980 de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 11. § 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, in één van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven :

1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden voorzien door een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in één der gevallen voorzien in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage aan deze wet;

4° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt (die van doorslaggevend belang zijn geweest) om te worden toegelaten tot een verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

Wet betreffende van 15 december 1980 de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 11. § 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, in één van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven :

1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven; **de minister kan evenwel geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die het slachtoffer is geweest van een feit als bedoeld in artikel 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek of van een poging tot een in de artikelen 375, 393, 394 of 397 van hetzelfde Strafwetboek bedoelde feiten, of als er ernstige aanwijzingen zijn dat dergelijk gedrag is gepleegd;**

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden voorzien door een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in één der gevallen voorzien in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage aan deze wet;

4° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt (die van doorslaggevend belang zijn geweest) om te worden toegelaten tot een verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.

TEXTE DE BASE

**Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire,
le séjour, l'établissement et l'éloignement des
étrangers**

Art. 11. § 1er Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants :

1° cet étranger ne remplit pas ou ne remplit plus une des conditions de l'article 10;

2° cet étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, cet étranger se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 8°, ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées (à l'annexe à la présente loi;

4° cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux (de caractère déterminant), afin d'être admis au séjour, ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Dans le cas des membres de la famille d'un réfugié reconnu dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, la décision ne peut pas être fondée uniquement sur le défaut de documents officiels prouvant le lien de parenté ou d'alliance conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière.

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION

**Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire,
le séjour, l'établissement et l'éloignement des
étrangers**

Art. 11. § 1er Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants :

1° cet étranger ne remplit pas ou ne remplit plus une des conditions de l'article 10;

2° cet étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective; **toutefois, le ministre ne peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été victime d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal ou d'une tentative d'un fait visé aux articles 375, 393, 394 ou 397 du même Code, ou s'il existe des indices sérieux que de tels comportements ont été commis;**

3° sauf dérogations prévues par un traité international, cet étranger se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 8°, ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées (à l'annexe à la présente loi;

4° cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux (de caractère déterminant), afin d'être admis au séjour, ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Dans le cas des membres de la famille d'un réfugié reconnu dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, la décision ne peut pas être fondée uniquement sur le défaut de documents officiels prouvant le lien de parenté ou d'alliance conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière.

In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in één van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° de vreemdeling, die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon;

4° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt (die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf), of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de periode waarin de vreemdeling toegelaten is tot een verblijf voor beperkte duur. In dit verband vormen de redenen vermeld in het punt 1°, 2° of 3° een voldoende motivering gedurende de eerste twee jaren na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. In de loop van het derde jaar na de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend, volstaat deze motivering enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of

In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in één van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven; **de minister kan evenwel geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die het slachtoffer is geweest van een feit als bedoeld in artikel 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek of van een poging tot een in de artikelen 375, 393, 394 of 397 van hetzelfde Strafwetboek bedoelde feiten, of als er ernstige aanwijzingen zijn dat dergelijk gedrag is gepleegd;**

3° de vreemdeling, die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon;

4° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt (die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf), of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de periode waarin de vreemdeling toegelaten is tot een verblijf voor beperkte duur. In dit verband vormen de redenen vermeld in het punt 1°, 2° of 3° een voldoende motivering gedurende de eerste twee jaren na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. In de loop van het derde jaar na de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend, volstaat deze motivering enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of

La décision indique, le cas échéant, la disposition de l'article 3 qui est appliquée.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10 n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants :

1° cet étranger ne remplit plus une des conditions de l'article 10;

2° cet étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° cet étranger, admis à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré sur la base de l'article 10, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié ou a une relation durable avec une autre personne;

4° cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, (qui ont été déterminants pour la reconnaissance du droit de séjour), ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

La décision fondée sur le point 1°, 2° ou 3° ne peut être prise qu'au cours de l'admission au séjour pour une durée limitée. Dans ce cadre, le motif visé au point 1°, 2° ou 3° constituera une motivation suffisante au cours des deux premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite. Au cours de la troisième année suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, cette motivation ne sera suffisante que si elle est complétée par des éléments indiquant une situation de complaisance.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si

La décision indique, le cas échéant, la disposition de l'article 3 qui est appliquée.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10 n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants :

1° cet étranger ne remplit plus une des conditions de l'article 10;

2° cet étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective; **toutefois, le ministre ne peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été victime d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal ou d'une tentative d'un fait visé aux articles 375, 393, 394 ou 397 du même Code, ou s'il existe des indices sérieux que de tels comportements ont été commis ;**

3° cet étranger, admis à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré sur la base de l'article 10, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié ou a une relation durable avec une autre personne;

4° cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, (qui ont été déterminants pour la reconnaissance du droit de séjour), ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

La décision fondée sur le point 1°, 2° ou 3° ne peut être prise qu'au cours de l'admission au séjour pour une durée limitée. Dans ce cadre, le motif visé au point 1°, 2° ou 3° constituera une motivation suffisante au cours des deux premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite. Au cours de la troisième année suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, cette motivation ne sera suffisante que si elle est complétée par des éléments indiquant une situation de complaisance.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si

de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

De minister of zijn gemachtigde houdt in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die het huishouden verlaten hebben en bescherming nodig hebben. In deze gevallen zal hij de betrokken persoon op de hoogte brengen van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

De minister of zijn gemachtigde houdt in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die het huishouden verlaten hebben en bescherming nodig hebben. In deze gevallen zal hij de betrokken persoon op de hoogte brengen van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

l'étranger remplit les conditions de l'article 10. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué prend particulièrement en considération la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ont quitté leur foyer et nécessitent une protection. Dans ces cas, il informera la personne concernée de sa décision de ne pas mettre fin, sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, à son séjour.

l'étranger remplit les conditions de l'article 10. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué prend particulièrement en considération la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ont quitté leur foyer et nécessitent une protection. Dans ces cas, il informera la personne concernée de sa décision de ne pas mettre fin, sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, à son séjour.